

Cevşenin azametine meleklerin hürmetinin sırrı nedir?

Recep ALBAYRAK: “Emirdağ Lâhikası 142. Sayfada geçen şu ifadeyi açıklar mısınız: ‘Risalet cihetiyle değil, belki velâyet-i Ahmediye noktasında...’ Neden risalet cihetiyle değil?”

Göklerde Cevşen’e Duyulan Hürmet

Bediüzzaman Hazretlerine Cevşen okumanın sevabı hakkında bir rivayetin sıhhatinden soruyorlar.

Rivayet şöyledir: “Göklerdeki büyük melaikeler o duâ (Cevşen) sahibini gördükçe kürsilerinden inip ona pek büyük bir tevazu ile hürmet ederler.”¹

Cevşen sahibinden birinci derecede maksat Resul-i Ekrem Efendimiz’dir (asm). İkinci derecede ise, O’na (asm) tam tebaiyet eden has varisleri muraddır.

Yoksa Cevşen’i sadece okumak kâfi değildir. Aksi takdirde sadece okumakla bu mertebeye yetişilse, bu “muvazene-i ahkâmı bozar, farzlara ilişir.”²

Yani zihinlerde ahkâm arasında muvazene kalmaz. Farzların değeri düşer. Böyle değil.

Büyük Melaikelerin Kürsilerinden İnmesi

Bediüzzaman Hazretleri bu meseleyi izah ederken birçok sevap ve feyiz sırlarını da açıklamıştır. Bunları sıralamaya çalışalım:

1- Bu müjde, Resul-i Ekrem Efendimiz’in (asm) zatına baktığı cihetle mübalâğadan uzaktır ve tam hakikati ifade eder.

2- Cevşen’de bin bir esma zikrediliyor. Zikredilen bin bir esmanın hakikatlerine baktığı cihetle, bu müjde yine mübalâğadan uzaktır ve tam hakikattir. Çünkü bin bir esmanın tecellilerinden gelen feyizlere nihayet yoktur, kayıt yoktur, sınır yoktur. Büyük melaikelerin kürsilerinden inip hürmet göstermeleri bu feyizlerden pek az bir kısmının cilvesinden ibarettir.

3- Gerçi Resul-i Ekrem Efendimiz'in (asm) sevap ve feyiz hanesine her gün bütün ümmeti kadar hasenat işleniyor.

Çünkü O (asm);

a) Getirdiği din, kitap, sünnet, nur, hasenat, sevap ve feyizle bütün ümmetini iki cihanda saadetlere gark etmiştir.

b) Resul-i Ekrem Efendimiz (asm) kâinatın hem aslî çekirdeğidir, hem en mükemmel ve en geniş meyvesidir. O'nun (asm) mübarek zatı ve yüce dâvâsı da ism-i azama mazhardır. Dolayısıyla, Cevşen'in birinci derecede kendisine, ikinci derecede ümmetinden has varislerine kazandırdığı büyük mertebeyi Resul-i Ekrem Efendimiz (asm) görmüş, Cebrail Aleyhisselâm'dan da işitmiştir. Ki bu mertebe büyük melaikenin hürmetinden çok daha büyük, sınırsız bir feyiz mertebesidir.

“Essebebi Ke'l-fail” Sırrı Gerçek Bir Hukuk Belgesidir

4- İslâmiyet'te her bir sevabın, her bir faziletin, her bir feyzin en evvel mazharı Resul-i Ekrem Efendimiz'dir. (asm) Bizlerin bir amelde kazandığımız sevap ve feyiz diyelim ki bir zerre ise, aynı amelde Resul-i Ekrem Efendimiz'in (asm) kazandığı sevap ve feyiz bir dağ kadardır. Çünkü bizim bir zerre sevabımızda geriye doğru bir silsile halinde üzerimizde hakkı bulunan tüm hocalarımızın, âlimlerimizin, evliyanın ve ecdadımızın hisseleri ve istihkakları vardır. Cenâb-ı Hak lütfu kereminden sevabı bölerek hissedarlara paylaştırmıyor, sevabı çoğaltarak her bir hissedara sebep olduğu sevaptaki hissesi nispetinde veriyor. Dolayısıyla bizim sevabımızdan eksilme olmuyor. Ama üzerimizde hakkı bulunanlara bizde olan hukukunu Cenâb-ı Hak bizim sevabımızı çoğaltarak ödüyor. Bu ödeme zinciri Resul-i Ekrem Efendimiz'de (asm) zirveye ulaşıyor ve bir dağ kadar büyüyor. Çünkü “sebeplere olan yapan gibidir” fehvasınca, sevapların ve feyizlerin başında O (asm) vardır.

Resul-i Ekrem'in (asm) Risaletinin Mertebesine Sınır Yoktur

5- Resul-i Ekrem Efendimiz'in (asm) hususî virdleri, duâları, şeriatı ve risaleti cihetiyle mertebesine had ve sınır yoktur. O cihet ölçmeye, tartmaya ve kıyaslamaya gelmez. O cihette emsalsiz yüksek mertebesini sadece Allah (cc) bilir.

6- Bu rivayette müjdelenen mertebe, yani Resul-ü Ekrem Efendimiz'e (asm) göklerdeki büyük melaikenin kürsilerinden inip büyük bir tevazu ile hürmet göstermeleri kendisinin veya has varislerinin her Cevşen okuyuşuna mahsus bir lütuf ve feyizdir. Bu husus O'nun (asm) risaletinin değil, velayetinin mertebesidir. Çünkü risaletinin mertebesine sınır yoktur.

Dipnotlar:

1- Bediüzzaman, Emirdağ Lâhikası, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2006, s. 280.

2- Bediüzzaman, Emirdağ Lâhikası, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2006, s. 281.